

SỐNG ĐỨC TIN TRONG CUỘC ĐỜI LỬA ĐÔI

”Les Équipes Notre Dame - Các Nhóm Đức Bà” là phong trào giáo dân, quy tụ các gia đình, các đôi vợ chồng Công Giáo, quyết tâm sống đạo cùng đem Tin Mừng vào môi trường nghề nghiệp và xã hội. Sau đây là chứng từ của ông bà Marisa và Vittorio Alfisi, người Ý, về hồng ân biết và gia nhập phong trào.

Tất cả bắt đầu vào năm 1993.

Một ngày nọ .. Nói thế, không có nghĩa là chuyện tình cờ, mà là một ngày được THIÊN CHÚA chuẩn bị trước, để chúng tôi có cơ hội gặp gỡ hôm ấy.

THIÊN CHÚA chuẩn bị, đưa chúng tôi qua không biết bao cuộc thanh luyện thử thách. Trước tiên là song thân chúng tôi lần lượt từ trần. Rồi đến cuộc hôn nhân tan vỡ của người chị và người anh chúng tôi. Tiếp theo đó là hai đứa

con trai lớn của chúng tôi bỏ đạo, không đi nhà thờ cũng chẳng lãnh nhận các bí tích Thánh Thể và Hòa Giải. Sau cùng, đứa con gái út bỏ nhà ra đi sống tự lập, khi vừa tròn 18 tuổi. Nó ra đi với bàn tay trắng, vì chưa có công ăn việc làm.

Chưa hết. Giữa vợ chồng chúng tôi thường xảy ra những vụ đụng độ, cãi cọ dữ dội, như muốn nổ tung cắt đứt cuộc sống lứa đôi. Tuy rằng, tận thâm tâm, cả hai, không ai muốn đi đến chỗ ly dị!

Bà Marisa nói. Dầu vậy, tôi vẫn hy vọng. Tôi hằng hy vọng nơi THIÊN CHÚA và Ngài đoái thương đến thân phận khốn cùng của chúng tôi. Tôi luôn luôn cầu nguyện. Trước đó, tôi đã nhiều lần tham dự các buổi gặp gỡ của Phong trào Canh Tân trong Thánh Thần. Tôi cũng thường nghe Đài Phát Thanh Công Giáo Radio Maria. Các buổi phát của Đài giúp tôi rất nhiều và có ảnh hưởng mạnh, trong thời gian tôi gặp gian nan thử thách.

Từ đó tôi lấy thói quen lần hạt Mân Côi liên tục. Vừa làm các công việc trong nhà, tôi vừa đọc kinh. Tham dự Thánh Lễ Chúa nhật thôi chưa đủ, tôi còn dự thêm Thánh Lễ các ngày thường, cho đến một lúc, tôi đi dự lễ hàng ngày. Giờ đây, khi nhắc lại chặng đường trải qua, lòng tôi dâng lên THIÊN CHÚA niềm tri ân chân thành. THIÊN CHÚA là Đấng Trung Tín. Ngài không bỏ rơi một ai.

Một ngày, tôi trông thấy nơi cửa ra vào nhà thờ giáo xứ, tờ giấy nhỏ thông báo Cuộc gặp gỡ thiêng liêng cho các gia đình sẽ diễn ra vào ngày 14-2-1993.

Về nhà, tôi đem chuyện ra nói với Vittorio, chồng tôi. Và chúng tôi đồng ý tham dự cuộc gặp gỡ. Chúng tôi còn xem cuộc gặp gỡ như là món quà đến từ THIÊN CHÚA. Bởi vì, ngày hôm trước, 13-2, kỷ niệm 22 năm thành hôn của chúng tôi. Và, ngày 14-2, trở thành ngày lịch sử của chúng tôi: ngày chúng tôi tiếp xúc lần đầu và chính thức gia nhập phong trào "Các Nhóm Đức Bà".

4 năm sau, Đức Cha De Giorgi Salvatore, Tổng Giám Mục giáo phận Palermo (Nam Ý), đề nghị gửi vợ chồng chúng tôi đi tham dự cuộc gặp gỡ quốc tế các gia đình với Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II tại Rio de Janeiro, thủ đô nước Brazil. Cuộc gặp gỡ diễn ra vào đầu tháng 10 năm 1997.

Khi nhận tin này, chúng tôi lúng túng tự hỏi không biết mình có đủ khả năng làm một cuộc hành trình xa, sang tận mãi Châu Mỹ La tinh, để tham dự một cuộc gặp gỡ có tầm mức quốc tế không.

Chúng tôi không muốn lìa con cái đi xa, mặc dầu chúng đã lớn tuổi. Nhưng nhất là, chúng tôi không muốn bỏ lại nhà cha mẹ già, một vị 87 tuổi và một vị 96 tuổi. Sau nhiều do dự, chúng tôi may mắn gặp các nữ tu Ursuline Chúa Chịu Đóng Đinh có cứ điểm truyền giáo tại bang Sao Paolo, nước Brazil. Chúng tôi quyết định lên đường tham dự cuộc gặp gỡ quốc tế các gia đình với Đức Thánh Cha.

Giờ đây, chúng tôi thêm tin rằng:

- Đáp lại tiếng Chúa mời gọi, không có nghĩa là bắt đầu đi trên con đường phẳng phiu, trơn tru. Không phải vậy. Khó khăn vẫn luôn luôn hiện hữu. Có khác chăng là bây giờ chúng tôi không tiến bước với tinh thần bi quan chỉ thấy toàn những điều tiêu cực. Trái lại, chúng tôi ngẩng cao đầu, đối diện với khó khăn và tiến thẳng với niềm hy vọng, với lòng tin thác hoàn toàn nơi Tình Yêu vô bờ và sự quan phòng của THIÊN CHÚA.

("Lettera END", Marzo+Aprile/1999, trang 34-37).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt